

กฎกระทรวง

กำหนดเพิกถอนอัตราค่าภาคหลวงแร่

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสี่ และมาตรา ๑๓๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ต่อบุคคลตามราคาดตลาดแร่ที่อธิบดีประกาศกำหนด ในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละสองจุดห้าของราคาโลหะต่อบุคคลต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินห้าหมื่นบาท แต่ไม่เกินหนึ่งแสนสองหมื่นห้าพันบาท

(๒) ร้อยละห้าของราคาโลหะต่อบุคคลต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินหนึ่งแสนสองหมื่นห้าพันบาท แต่ไม่เกินสองแสนห้าหมื่นบาท

(๓) ร้อยละสิบของราคาโลหะต่อบุคคลต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินสองแสนห้าหมื่นบาท แต่ไม่เกินห้าแสนบาท

(๔) ร้อยละสิบห้าของราคาโลหะต่อบุคคลต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินห้าแสนบาท แต่ไม่เกินเจ็ดแสนห้าหมื่นบาท

(๕) ร้อยละยี่สิบของราคาโลหะต่อบุคคลต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินเจ็ดแสนห้าหมื่นบาท ขึ้นไป

ข้อ ๒ ให้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ชนิดที่มีทั้งสติกออกไซด์ตามราคาดตลาดแร่ที่อธิบดีประกาศกำหนด ในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละสองจุดห้าของราคาแร่ชนิดที่มีทั้งสติกออกไซด์ต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินห้าหมื่นบาท แต่ไม่เกินหนึ่งแสนสองหมื่นห้าพันบาท

(๒) ร้อยละห้าของราคาแร่ชนิดที่มีทั้งสติกออกไซด์ต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินหนึ่งแสนสองหมื่นห้าพันบาท แต่ไม่เกินสองแสนห้าหมื่นบาท

(๓) ร้อยละสิบของราคาแร่ชนิดที่มีทั้งสติกออกไซด์ต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินสองแสนห้าหมื่นบาท แต่ไม่เกินห้าแสนบาท

(๔) ร้อยละสิบห้าของราคาแร่ชนิดที่มีทั้งสติออกไซด์ต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินห้าแสนบาท แต่ไม่เกินเจ็ดแสนห้าหมื่นบาท

(๕) ร้อยละยี่สิบของราคาแร่ชนิดที่มีทั้งสติออกไซด์ต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินเจ็ดแสนห้าหมื่นบาทขึ้นไป

ข้อ ๓ ให้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ตะกั่วตามราคาตลาดแร่ที่อธิบดีประกาศกำหนด ในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละสองของราคาแร่ตะกั่วต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาที่ไม่เกินแปดพันบาท

(๒) ร้อยละห้าของราคาแร่ตะกั่วต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินแปดพันบาท แต่ไม่เกินหนึ่งหมื่นสองพันบาท

(๓) ร้อยละสิบของราคาแร่ตะกั่วต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินหนึ่งหมื่นสองพันบาท แต่ไม่เกินสองหมื่นบาท

(๔) ร้อยละสิบห้าของราคาแร่ตะกั่วต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินสองหมื่นบาทขึ้นไป

ข้อ ๔ ให้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ทองคำตามราคาตลาดแร่ที่อธิบดีประกาศกำหนด ในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละสองจุดห้าของราคาทองคำต่อกรัม สำหรับราคาที่ไม่เกินสิกร้อยบาท

(๒) ร้อยละห้าของราคาทองคำต่อกรัม สำหรับราคาส่วนที่เกินสิกร้อยบาท แต่ไม่เกินหกกร้อยบาท

(๓) ร้อยละสิบของราคาทองคำต่อกรัม สำหรับราคาส่วนที่เกินหกกร้อยบาท แต่ไม่เกินหนึ่งพันบาท

(๔) ร้อยละสิบห้าของราคาทองคำต่อกรัม สำหรับราคาส่วนที่เกินหนึ่งพันบาท แต่ไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท

(๕) ร้อยละยี่สิบของราคาทองคำต่อกรัม สำหรับราคาส่วนที่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาทขึ้นไป

ข้อ ๕ ให้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่สังกะสีตามราคาตลาดแร่ที่อธิบดีประกาศกำหนด ในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละสองของราคาแร่สังกะสีต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาที่ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

(๒) ร้อยละห้าของราคาแร่สังกะสีต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินหนึ่งหมื่นบาท แต่ไม่เกินสองหมื่นบาท

(๓) ร้อยละสิบของราคาแร่สังกะสีต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินสองหมื่นบาท แต่ไม่เกินสามหมื่นบาท

(๔) ร้อยละสิบห้าของราคาแร่สังกะสีต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินสามหมื่นบาทขึ้นไป

ข้อ ๖ ให้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่รัตนชาติในอัตราร้อยละสิบของมูลค่าแร่ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓๒ วรรคสี่

ข้อ ๗ ให้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่สำหรับแร่อื่นนอกจากกรณีตามข้อ ๑ ถึงข้อ ๖ ในอัตราร้อยละของราคาตลาดแร่ที่อธิบดีประกาศกำหนดตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

อุตตม สาวนายน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

บัญชีท้ายกฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. ๒๕๖๑

เลขลำดับ	รายการ	ร้อยละของอัตราค่าภาคหลวง ที่เรียกเก็บตามราคาตลาดแร่ ที่อธิบดีประกาศกำหนด
๑	แร่	
	(๑) การ์เนต	๗
	(๒) เหล็กหิน	๔
	(๓) แกรไฟต์	๔
	(๔) ควอตซ์	๔
	(๕) แคลไซต์	๔
	(๖) สตรูเวไรต์	๑๐
	(๗) เงิน	๑๐
	(๘) ซิโนไทม์	๗
	(๙) เซอร์คอน	๗
	(๑๐) ดิกไคต์	๔
	(๑๑) ดินอุตสาหกรรม	
	(ก) เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมภายในราชอาณาจักร	๔
	(ข) เพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักร	๗
	(๑๒) โดโลไมต์	
	(ก) เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมภายในราชอาณาจักร	๔
	(ข) เพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักร	๗
	(๑๓) ถ่านหิน	๔
	(๑๔) ททรายอุตสาหกรรม	๔
	(๑๕) ทองแดง	๑๐
	(๑๖) ทังสเตน	๔
	(๑๗) แทนทาลัมและโคลัมไบต์ที่รวมกันอยู่	๑๐
	(๑๘) เบนทอนิต์	๔
	(๑๙) แบไรต์	
	(ก) เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมภายในราชอาณาจักร	๔
	(ข) เพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักร	๗
	(๒๐) พลวง	๑๐
	(๒๑) โพแทช	๗
	(๒๒) ไพโรฟิไลต์	๔
	(๒๓) ฟลูออไรต์	
	(ก) เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมภายในราชอาณาจักร	๔
	(ข) เพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักร	๗

เลขลำดับ	รายการ	ร้อยละของอัตราค่าภาคหลวง ที่เรียกเก็บตามราคาตลาดแร่ ที่อธิบดีประกาศกำหนด
	(๒๔) ฟอสเฟต	๔
	(๒๕) เฟลด์สปาร์	
	(ก) เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมภายในราชอาณาจักร	๔
	(ข) เพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักร	๗
	(๒๖) แมงกานีส	
	(ก) เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมภายในราชอาณาจักร	๔
	(ข) เพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักร	๗
	(๒๗) โมนาไซด์	๗
	(๒๘) โมลิบดีไนต์	๑๐
	(๒๙) ไมกา	๔
	(๓๐) ยิปซัม	
	(ก) เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมภายในราชอาณาจักร	๔
	(ข) เพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักร	๗
	(๓๑) รูไทล์	๗
	(๓๒) ลูโคซีน	๗
	(๓๓) หินประดับ	๔
	(๓๔) หินอ่อน	๔
	(๓๕) หินอุตสาหกรรม	
	(ก) เพื่ออุตสาหกรรมปูนซีเมนต์	๗
	(ข) เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมอื่นภายในราชอาณาจักร	๔
	(ค) เพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักร	๗
	(๓๖) เหล็ก	๗
	(๓๗) อิลเมไนต์	๗
	(๓๘) แอนไฮไดรต์	
	(ก) เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมภายในราชอาณาจักร	๔
	(ข) เพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักร	๗
๒	โลหะ	
	(๑) แคดเมียม	๔
	(๒) ตะกั่ว	๔
	(๓) ทองแดง	๔
	(๔) พลวง	๔
	(๕) สังกะสี	๔
	(๖) เหล็ก	๔
	(๗) โคลัมเบียแทนทาลัม	๔

เลขลำดับ	รายการ	ร้อยละของอัตราค่าภาคหลวง ที่เรียกเก็บตามราคาตลาดแร่ ที่อธิบดีประกาศกำหนด
	(๘) โลหะอื่นๆ	๔
๓	ตะกรัน	๑๐
๔	แร่ชนิดอื่น ๆ	๗

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๓๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้พิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้